

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.946 van 23 december 2013
in de zaak A. 203.125/IX-7521**

In zake : de NV VAN RENTERGHEM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Frank Van Hoecke
 kantoor houdend te 9040 Sint-Amandsberg
 Victor Braeckmanlaan 239
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
 staatssecretaris voor Mobiliteit
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Van Hyfte
 kantoor houdend te 1060 Brussel
 Gulden Vlieslaan 77
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 december 2011, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 20 oktober 2011 van de staatssecretaris voor
Mobiliteit waarbij de vervoersvergunning van de nv Van Renterghem wordt
ingetrokken.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 219.057 van 26 april 2012 is de vordering tot
schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

 De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting
van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 december 2013.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Séverine Vincke, die *loco* advocaat Bart Van Hyfte verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij baat een onderneming uit voor internationaal goederenvervoer over de weg. Zij heeft daarvoor een vergunning verkregen die afloopt op 31 maart 2012.

3.2. Met een brief van 14 juni 2011 deelt de federale overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer aan de verzoekende partij mee dat hij een uittreksel uit het strafregister ontving, waaruit blijkt dat haar gedelegeerd bestuurder, G.V.R., op 12 februari 2004 werd veroordeeld tot onder meer een geldboete van 14.144.941 euro, deels met uitstel. Aangezien deze straf de wettelijke maximumnorm van 4000 euro overschrijdt, wordt vastgesteld dat de onderneming niet meer aan de voorwaarde van betrouwbaarheid voldoet en dat overeenkomstig artikel 26, § 1, van het koninklijk besluit van 7 mei 2002 ‘betreffende het vervoer van zaken over de weg’ al haar vervoersvergunningen zullen worden ingetrokken binnen drie maanden, te rekenen vanaf deze kennisgeving. Aan de verzoekende partij wordt eveneens meegedeeld dat vooraleer haar vergunning formeel wordt ingetrokken, zij haar schriftelijke opmerkingen of verweermiddelen kan meedelen.

3.3. Met een brief van 4 juli 2011 vraagt de verzoekende partij haar het gemotiveerd advies van de Commissie Goederenvervoer over de weg te bezorgen en haar de mogelijkheid te bieden zich voor die Commissie te verdedigen. De verzoekende partij argumenteert als volgt:

“Conform art. 39 van de wet van 03.05.1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg dient de Commissie Goederenvervoer over de weg aan de minister of zijn gemachtigde een gemotiveerd advies te geven vóór elke beoordeling van betrouwbaarheid overeenkomstig art. 8, § 4, 3° van diezelfde wet.

Mag ik u vragen mij dat gemotiveerd advies te bezorgen. Cliënte heeft op heden niet de gelegenheid gehad om zijn standpunt voor die Commissie te verdedigen, waarover in voorkomend geval alle voorbehoud wordt gemaakt.

Zo er nog geen advies werd gegeven, heeft mijn cliënt in ieder geval het recht te worden gehoord, en hij vraagt dat ook.”

3.4. Op 6 juli 2011 antwoordt de federale overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer dat de Commissie Goederenvervoer over de weg in de zaak van de verzoekende partij niet moet worden geraadpleegd. Dit antwoord wordt als volgt toegelicht:

“De kwestieuze veroordeling van uw cliënte valt onder toepassing van artikel 8, § 3, 1°, van de wet van 3 mei 1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg.

De beoordeling door de Commissie goederenvervoer over de weg gebeurt uitsluitend in de gevallen bepaald in artikel 8, § 3, 2°, § 4, 1°, b) en § 4, 2°, b) van de wet van 3 mei 1999.

Dit betekent dat de onderneming VAN RENTERGHEM NV niet in aanmerking komt om voor de Commissie goederenvervoer over de weg te verschijnen.

U heeft het recht om mij (bijkomende) verweermiddelen te doen geworden vóór 15.09.2011.”

3.5. Op 20 oktober 2011 beslist de staatssecretaris voor Mobiliteit de vervoersvergunning van de verzoekende partij in te trekken.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. De verzoekende partij heeft de brieven van 16 juli 2013, 19 september 2013 en 4 november 2013 van de staatsraad-verslaggever niet beantwoord, waarbij haar wordt gevraagd naar haar actueel belang bij de afhandeling van de zaak. Tevens werd geïnformeerd naar nieuwe feiten die zich voorgedaan hebben en die de afwikkeling van het beroep kunnen beïnvloeden.

4.2. Op 13 augustus 2013 beantwoordt de verwerende partij uitvoerig voornoemd schrijven van 16 juli 2013. De verzoekende partij laat deze brief onbeantwoord.

4.3. In de brief van 19 september 2013 wijst de staatsraad-verslaggever er uitdrukkelijk op dat:

“Gelet op het gebrek aan reactie van verzoeker en op het beginsel van de plicht tot medewerking met de rechter laat het zich aanzien dat de zaak zou kunnen worden vastgesteld, teneinde eventueel te horen zeggen voor recht dat verzoekende partij niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, gelet op de evoluties van de zaak, geschetst in voornoemde brief van 13 augustus 2013, waarop de raadsman van verzoekende partij tot op heden niet heeft gereageerd.”

De brief besluit:

“Mag ik er als verslaggever vanuit gaan dat de zaak in dat perspectief mag worden vastgesteld?”

4.4. De brief van 4 november 2013 van de staatsraad-verslaggever luidt als volgt:

“Waarde meesters,

Ik kom terug op deze zaak en stel vast dat de advocaat van de verzoekende partij niet reageert, noch op de brief van 13 augustus 2013 van de raadsman van de verwerende partij, noch op mijn brief van 19 september 2013 en evenmin op de brief van 24 september 2013 van de advocaat van de verwerende partij.

Bijgevolg zal uit voornoemd stilzitten door de Raad van State eventueel afgeleid kunnen worden dat de verzoekende partij geen belangstelling meer heeft voor deze procedure.

Gelet op wat voorafgaat, wordt de zaak dan ook kortelings vastgesteld.

[...].”

4.5. Op voornoemde brief heeft de verzoekende partij niet gereageerd.

4.6. Op 13 december 2013 schrijft de raadsman van de verzoekende partij wat volgt:

“Gelet op de recente evolutie van de procedure zal ik namens mijn cliënte niet meer verschijnen ter zitting van 16.12.2013.”

5. Wil een verzoekende partij haar belang bij het ingestelde beroep bewaren, dan moet zij een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag voorts het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Wanneer haar belang in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en de nodige verduidelijkingen bijbrengen. Wanneer zij bij de ingereedheidbrenging van de zaak om aanvullende informatie ter actualisering van het dossier wordt verzocht, moet zij aldus over het al dan niet bestaan van nieuwe

gegevens uitsluitend geven. Door deze brieven desalniettemin onbeantwoord te laten en aldus de rechter haar medewerking te onthouden, geeft de verzoekende partij blijk van een gebrek aan belangstelling voor en belang bij het door haar ingediende beroep. Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet doet blijken van het door de wet vereiste actueel belang en dat het beroep niet langer ontvankelijk is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 december 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren